

ÍTÉLET

B Ö R C S Ő K L A S Z L Ó

MERT ŪZVE VAGYUNK

te ott
én itt
mert ūzve vagyunk
és sehol
egymást nézve
robotolni

köztünk
a hatalmas semmi

MEGÁLLOK

furcsa nagy
árnyam
magány
eressz egy percre
pihenjünk egy kicsit
mi ketten
ülj le
s mondd
miért követsz
miért kínzol folyton
miért bizonygatod
hogy saját képmásukra
teremtettek
téged az istenek
hogy azt a halvány konok
lányt
ölelve
is neked hódolok

megállok
ülj csak nyugodtan még
furcsa nagy
árnyam
magány
várj egy percre

MI MINDEN ESTE

egymás kezét fogjuk elsétálunk a kikötőbe
le a hullámverte mólókra s a végtelen víz
felett
megcsodáljuk a nagy Hajókat
    megcsodáljuk szomorúan nézzük s van úgy
hogy könnyet ejtesz mert amikor mi ide
jövünk
egy Hajó mindig felszedi horgonyát
    de azért mi minden este egymás kezét
fogjuk
itt ülünk szomorúan a hullámverte mólókon
s megcsodáljuk a nagy Hajókat

ÁLLAMCSÍNY

hallgató
a hulló pelyhek
suhanását
szemedben
dérborostás remény
didereg
reggelre
a félszüzek
vörös csókokat
hagynak a jégmezőkön

hallgató
a feketén hulló
telt pelyhek zokogását

LETÖRLÖM

letörlöm
homlokodról a
redőket
hogy megidézzem
anyámat

SÍRFELIRATUNK

belénk rekedtek
a szavak

megyünk
mi ketten

hant és
a kereszt

ÍTÉLET

az élet
kukoricán
térdel